

ESPERANTO-SERVO

AKTUALA INFORMA BULTENO DE PRAHA

Vol. 2. No 1

Al la legantaro de „Esperanto-Servo“ la redakcio deziras
feliĉan novan jaron!

JANUARO 1949

PROKLAMO DE LA PLENUMCENTRO DE L'TUTMONDA SINDIKATA FEDERACIO DE LA TUTMONDA SINDIKATA MEMBRARO AL LA TUTA LABORANTARO

„Laboristoj kaj laboristinoj! La internacia laborista unueco estas minacata. La reprezentantoj de l'brita kongreso de sindikatoj (TUC) kaj de l'amerika kongreso de industriaj organizoj starigis la plenumcentran komitaton de la Tutmonda Sindikata Federacio antaŭ la elekton: aŭ tuj ĉesigi la agadon de l'Federacio, aŭ likvidi ĝin laŭ la propono de CIO. Samtempe ili minacas, ke en mala kazo, ili forlasos la Tutmondan Sindikatan Federacion. Per tio ili provis trudi sian volon al 67 naciaj sindikataj centroj, kiuj unuigas la laborantojn el la tuta mondo sen diferenco de politika, religia kaj filozofia konvinko. La plimulto de la plenumcentro proponis, ke la brita propono estu transdonita al la ĝenerala konsilantaro kaj al kongreso de l'Tutmonda Sindikata Federacio, ĉar tio tuŝas la ekziston de la internacia sindikata unueco mem. Sed la reprezentantoj de la brita kaj amerika sindikataroj deklaris, ke ili ne volas kalkuli je la opinio de la plimulto, kaj kune kun la reprezentantoj de la holandaj sindikatoj forlasis la kunsidejon. Per tio ili pruvis, ke ili energie malakceptas pridiskuti la eblon de la plej akceptebla decido, kiel konservi la unuecon de la sindikatoj. La plenumcentro tamen daŭrigas sian agadon sub prezidado de kamarado Di Vittorio, la viceprezidanto de la Tutmonda Sindikata Federacio.

Laboristoj kaj laboristinoj! La Tutmonda Sindikat-Federacio estas komuna posedaĵo de ĉiuj laborantoj, estas la portanto de ĉiuj viaj esperoj. La Federacio fiksis en la konstitucio kiel sian celon organizi komunan batalon de la sindikatoj ĉiunaciaj kontraŭ iu ajn minaco kaj atako kontraŭ la ekonomia kaj sociala rajtoj de ĉiuj laborantoj kaj iliaj demokratiaj liberecoj, sekurigi laboron por ĉiu, plialtigadi la salajrojn kaj la vivonivelon, mallongigi la labortagon, batali por sociala asekuo de ĉiuj laborantoj kaj ties familianoj dum senlaboro kaj malsano, batali por maljunaĝ-asekuo kaj por aliaj plibonigoj en la sociala situacio de la laborantoj, samtempe kun ili batali por definitiva detruo de la faŝismoresto en ĉiuj formoj, senĉese batali kontraŭ milito kaj ties kaŭzoj por daŭra kaj firma paco, por protekto al la interesoj de la laborantoj en ĉiuj internaciaj organizaĵoj. Dum sia trijara agado la Tutmonda Sindikat-Federacio savis de morto multajn homojn en multaj ŝtatoj, niajn batalamaradojn. La tutmonda Sindikat-Federacio povus esti farinta multe pli, se ĝia agado ne estus intence bremsata ĝuste de tiuj, kiuj nun proponis ĉesigi ĝian tutan agadon.

La ĉefaj reprezentantoj de la brita sindikat-konsilantaro, prezentante siajn sugestojn, ne komprenis la profundajn ŝanĝojn, kiuj okazis post la dua mondmilito en la bataloj por sendependeco de la nacioj kaj en la evoluado de la sindikata movado. En multaj ŝtatoj la sindikatoj fariĝis amas-organizaĵoj. Ĝuste sub influo de la negusta pritakso de la nuna situacio en la sindikatoj, la estroj de la britaj Trade-Unions ankoraŭ opinias, ke ili povas entrudi siajn proprajn konceptojn al la plimulto kaj ne devas klopodi pri frata kunlaborado kun la kolegoj surbaze de egalrajteco kaj de kondiĉoj ĝenerale akcepteblaj.

La plenumcentro de TSF deklaras: la Tutmonda Sindikat-Federacio ankoraŭ ĉiam ekzistas! Ĝi malhelpas nenian nacian organizaĵon aniĝi al la Federacio. Ĝi ekzistas plu, ĉar la gelaboristoj ĉie en la mondo bezonas protekton kaj unuecon. Malfortigi la laboristan klason en la nuna tempo, klopodi disbati ĝian internacian unuecon, tio estas krima akto, kies iniciatantoj estos severe juĝataj de la tuta laboranta popolo.

Leteroj jam venas el ĉiuj ŝtatoj, kiuj konfirmas neceson konservi kaj plifirmigi la Tutmondan Sindikat-Federacion. Gelaboristoj!! La celoj de la Tutmonda Sindikat-Federacio estas grandaj kaj noblaj. Ili esprimas la komunajn interesojn de ĉiuj man-kaj spiritalaborantoj. Por atingi tiujn celojn necesas plifirmigadi la unuecon de l'tutmonda laborantaro, firmigi kaj disvolvi la tutmondan federacion de sindikatoj. Malgraŭ ĉia politika manovrado kontraŭ la federacio, ĝi vivas kaj kreskos!! La laborista klaso tutmonda estis bone instruata en la dua mondmilito. Ĝi klare ekkomprenis, ke ĝia event. malfortigo malfermos la vojon por faŝismo kaj ebligos novajn militojn. Sindikataroj, komprenu bone la gravecon de la situacio!

Se vi ne volas rigardi, kiel naskiĝas nov-forma faŝismo, se vi ne volas novan mondmiliton, vi firmigu viajn vicojn, klopodu pri la unueco de la tutmonda laborista klaso. Ĉar ĝuste en tio estas la ĉefa fonto de espero je paco, demokratio kaj progreso.

Ne kedu la mensogajn atakojn kontraŭ la Tutmonda Sindikat-Federacio! Laborantoj en la tuta mondo, konservu vian kontakton kun la Federacio! Batalu por la postuloj, eldiritaj de la Tutmonda Sindikat-Federacio! Vivu internacia unueco de laborantoj! Vivu la Tutmonda Sindikat-Federacio!! — —

Tio estas deklaro de la plenumcentro de l'Tutmonda Sindikat-Federacio al la laborantaro de la tuta mondo.

REFORMO DE LA PUBLIKA ADMINISTRADO EN ĈSR

La publika administrado en la lasta tempo travivas gravajn ŝanĝojn. La ŝtata administra aparato, kiun ni heredis de la unua respubliko, tute ne povis konveni al la popoldemokratia reĝimo. Estus granda eraro kredi, ke tiu ĉi malnova aparato estis konstruita en la jaro 1918, kiam la ĉs. popolo liberiĝis. Tio ne estas ĝusta. La komenco de tiu ĉi administra sistemo havas siajn radikojn jam en la duono de la pasinta jarcento, do en tempo de la burĝdemokratia revolucio en la estinta Aŭstrohungara monarkio. Do kiel vi povas konstati, nia publika administrado jubileas respektindan aĝon de 100 jaroj. La unua ĉs. respubliko transprenis ĉi tiun malnovan administradon kaj faris en ĝi preskaŭ neniujn ŝanĝojn. Ankaŭ Hitler trovis ĝin dum la okupacio al si tute konvena kaj nenion en ĝi ŝanĝis. Ĉiuj ĝisnunaj reĝimoj trovis en ĝi komunan avantaĝon, t. e. ke la minorito povis subpremi la majoriton. Estas do memkompreneble, ke tia aparato estas tute malkonvena al la reĝimo popoldemokratia, kiu bazas sian ekziston sur la plimulto de la nacio, de la tuta laboranta popolo. La principan reorganizon de la malnovtipa ŝtata aparato ni faris en nova Ĉeĥoslovakio jam en la jaro 1945, tuj post la liberigo. La estintajn burokratajn organojn ni anstataŭis per la naciaj komitatoj tio estas per funkciaj de la popolo elektataj, de la popolo kontrolataj kaj de la popolo revokeblaj. La oficistoj fariĝis plenumorganoj de la popolaraj reprezentantoj, kiuj decidis, estante al tio rajtigataj. Tiamaniere estis metitaj la fundamentoj al la nova popola administrado. Sed la plua konstruado de la nova ŝtata aparato estis bremsata kaj sabotita de la ekspluatantaj elementoj, kiuj konscie servis al la ideo restarigi la malnovan sistemon administran, la malnovan reĝimon. Nur la februaraj okazintaĵoj en la pasinta jaro ebligis daŭrigi la vojon, kiun la popolo trovis en majo de la revolucia jaro 1945. Do kiaj estas la ĉefaj principoj, laŭ kiuj ni reorganizas la ŝtatan aparaton de Ĉeĥoslovakio?

Unue: Ni disvastigas la popolan bazon de la tuta administrado. Krom la tiel nomata politika administrado ni subigas al la naciaj komitatoj ankaŭ multajn aliajn funkciojn de la publika administrado. La plej gravaj el ili estas nun la oficoj de la finansektoro kaj de la ofico zorganta pri la laboro, ĉar tiuj ne plu estas burokrataj organoj.

Due: Ni praktikas ampleksan decentrigadon de la administrado. Ni fermas la grandajn landajn oficojn kaj la administradon, en ili koncentritan, ni metas en la manojn de la popolo de 19 regionoj. Laŭ la samaj principoj ni reorganizas ankaŭ la distriktojn. Ni nomis 85 novajn distriktojn kaj praktike ni dotis la distriktojn tiel, ke ili estu pli kapablaj, pli rapidaj kaj pli produktivaj. Nature

ĉefe pro tio, ke ili estu tute intime kun la loĝantaro kaj povu esti de la popolo pli bone kontrolataj.

Trie: Ni prenas la laborkompetenton de la pli altaj organoj kaj transdonas ĝin al organoj malpli altaj, por ke la tuta administrado estu en la naciaj komitatoj kaj en la ministerioj restu nur ĝenerale kompetenteco direkta, kontrola kaj normodona.

Kvare: Ni plisimpligas la metodon de la deĵorado en la oficoj. Ni fiksis novajn, pli simplajn labormetodojn, forigas la burokratismen el la ŝtata aparato kaj tiamaniere efektivas la principon, esprimitan de la respublika prezidento Gottwald, ke „La ofico devas servi al la popolo kaj ne la popolo al la ofico“.

Kvine: Ni forigas el la oficoj la skeletigintajn burokratojn, kiuj perdis la kontakton kun la popolo, kaj sur iliajn lokojn ni destinas junajn novajn oficistojn, kiuj laboras intime kun la laboranta popolo.

Sese: En la novan ŝtatan aparaton de ĈSR ni enkondukas la sistemon de persona respondeco. Do apud la granda kompetenteco de la kolektivoj ni praktikas ankaŭ la pli vastan kompetentecan de unuopuloj, kiuj sekve de tio havas pli grandan respondecon.

Do kiel vi povis konstati, la plej karakteriza trajto de la reorganizado al la ŝtata aparato en Ĉeĥoslovakio estas tiu, ke ni transdonas la ŝtatan administradon en la manojn de la laboranta popolo. En ĝia mano ĝi fariĝis ilo, kiuj plirapidigos la evoluon de nia respubliko al socialismo, al pli bona ekonomia, sociala kaj kultura vivo.

ĈEĤOSLOVAKAJ SINDIKATANOJ PLEDAS POR LA SOLIDARECO DE ĈIuj LABORANTOJ DE LA MONDO

Sian anecon en la Tutmonda Sindikat-Federacio akcentas la Sindikata movado de ĈSR, kiu rajtas paroli en la nomo de 3 milionoj da organizitaj sindikataroj. Ciutage venas novaj kaj novaj leteroj de la ĉs. sindikataroj, kiuj akre protestas kontraŭ la rompigitaj sugestoj kaj planoj de la okcidentaj kapitalistaj rondo. Surbaze de tiuj ĉi protestoj sendis la Centra Sindikata Konsilantaro de ĈSR protestotelegramon al la ĝenerala sekretario de TSF en Parizo Louis Saillant, en kiu oni interalie apelacius, ke oni ne permesu la detruadon de Tutmonda Sindikat-Federacio, kiu estas komuna ŝipo de ĉiuj laborantoj de la mondo. Ĉs. sindikataroj postulas, ke TSF ankoraŭ pli energie batalu por la plifirmigo de paco, progreso kaj ĉiuj rajtoj de la laborantaj homoj, batalantaj por la plifirmigo de la justeco. En la konstruado de la unueco de l'tutmonda laborantaro promesas la ĉs. sindikataroj ĉian eblan helpon al Tutmonda Sindikat-Federacio.

DR. JAROMÍR DOLANSKÝ
Ĉs. ministro por financoj

ĈS. BUDĜETO POR LA JARO 1949

Ĉs. ministro por financoj Dr. Jaromír Dolanský prezentis la 5an de januaro al la ĉs. Nacia Parlamento la ŝtatan budĝeton por la jaro 1949.

En ĉiu ŝtata reĝimo estas la ŝtata budĝeto la plej fidinda spegulo, en kiu respeguliĝas la nacia ekonomio, la tuta ekonomia kaj politika konstruado kaj situacio de la ŝtato. Certe alia estas budĝeto de kapitalista ŝtato kaj alia estas la budĝeto de ŝtato socialista. Tial ankaŭ la aspekto de la ĉs. ŝtata budĝeto estas alia, ĉar ĈSR estas ŝtato celanta al socialismo. La ĉs. budĝeto por la jaro 1949 estas esprimo de la progresanta, ekonomia kaj politika konsolidado. Tiun ĉi konsolidadon de la ŝtato pravas ankaŭ la plenumita dukara plano 1947—1948, kiu estis plenumita je 101,2%. Pro tio plialtiĝis la industria produktado en ĈSR je 110% kompare kun la nivelo antaŭmilita. Tiun ĉi plialtiĝon de la produktado celas ankaŭ la komencita 5-jara plano de la ekonomia disvolvigo de ĈSR kaj oni atendas, ke la konsumo de la loĝantaro plialtiĝos je 35%. Ĝis nun ĉiuj ĉs. budĝetoj laboris kun multimiliardaj deficitoj. Tiu ĉi budĝeto de post la liberigo estas la unua, kiu ne enhavas deficiton, ĉar en ĝi estas la en-kaj elspezoj ekvilibraj. Tio estas granda sukceso de la planado, ĉar en la antaŭmilita kapitalista Ĉeĥoslovakio post la unua mondmilito estis la ŝtata budĝeto ekvilibrita nur post 8 jaroj. Do la budĝeto havas ekvilibrajn elspezojn kaj elspezojn en sumo de 89,3 miliardoj da Kčs. El la elspezoj oni volas dediĉi 24% al la investado de la publikaj kaj ŝtataj entreprenoj kaj 29% al celoj resanigaj kaj socialaj. Al celoj de la nacia defendo kaj al aparato sekureca oni dediĉas nur 9 procentojn. En la kapitalistaj ŝtatoj la ĵurnaloj ofte akcentas, ke popoldemokratiaj reĝimoj ne multe elspezas por celoj lerneaj kaj edukaj. La ĉs. ministerio de instruado, scienco kaj arto havas dispone en la jaro 1949 entute 8 miliardojn 568 milionojn, t. e. preskaŭ 10% de la tuta budĝeto. La budĝetoj de kapitalistaj ŝtatoj havas nature alian aspekton, kiu plene servas al la karaktero de kapitalista ŝtato. Tia budĝeto estas ilo de la sociala subpremado al la laboranta popolo, kiu devas porti sur sia dorso la tutan ŝtatan kapitalistan aparaton kaj kovri ĝiajn elspezojn.

Sed tia kapitalista budĝeto respeguligas ankaŭ la timon pro la eblaj ekonomiaj krizoj, kion oni volas forigi per la preparado de la milito, per ekipado de novaj armiloj. Pro tio ekz. USONO dediĉis en sia budĝeto 1948 preskaŭ 30% de la budĝeto al celoj militaj, dume al celoj socialaj oni disponigas nur 5,4%. En la jaro 1949 dediĉas USONO al celoj militistaj 14 miliardojn da dolaroj kaj al celoj klerigaj oni dediĉas nur 250 milionojn da dolaroj. Granda Britujo dediĉis en la jaro 1948 al celoj militistaj 23,4% de sia budĝeto kaj al celoj socialaj, do al la laborista klaso, oni disponigas nur 6% de la budĝeto. Francio en sia budĝeto por la jaro 1949 dediĉas 500 miliardojn da frankoj, t. e. 40% al celoj militistaj, al la armiligo. La saman bildon prezentas al vi la budĝetoj de la ceteraj kapitalistaj ŝtatoj. La ĉs. unua ekvilibra budĝeto servas unuavice al la popolo. La ekvilibro de la budĝeto estas kreita reale ne nur pro formo. Ĝi estas reala tial, ĉar ĝi estas parto de la tutŝtata ekonomia plano, kiu celas progresforme efektivi la ekvilibron de la tuta ĉs. ekonomio, do ekvilibri ankaŭ la enspezojn kaj elspezojn de la loĝantaro.

Tio efektiviĝas nur dank' al la konstante kreakanta produktado, kio ebligas fine, ke la skalo de la gaoj kaj salajroj korespondos sume kun la prezoj de la varo sur la ĉs. merkato.

Kiel la plej grava regulanto tiucela estas la nova sistemo de la neperiodaj impostoj. Per tiu ĉi nova sistemo amasiĝas en la ŝtata budĝeto la kapitalo, bezona al la investado, kaj per tio samtempe oni reguligas la konsumadon de la merkato. Tiel defendas sin la ŝtato kontraŭ la inflacio.

La unua ĉs. ekvilibra budĝeto por la jaro 1949 ilustras nur parton de la tuta ĉs. ekonomia politiko. Oni vidas ĝin en kadro nur de unu jaro, kiel kreskos la ekonomia progreso, kiu dum la 5-jara plano devas konstrui pli bonan bazon de la sektoro industria kaj agrikultura; sed ankaŭ

